

ge nogle bestemte spor ud for det arbejde, regeringen efterfølgende skal lave i forhold til Kommission og Ministerråd og traktat osv., og det kan være fornuftigt, at Folketinget på den måde har forholdt sig til det og har sagt til regeringen: Sådan og sådan ønsker vi, at regeringen skal arbejde fremover.

Der har været, og det har der jo også været under tidligere debatter om sådan nogle forslag, en sammenligning med nationale forhold. Dermed har man jo sagt, at der ikke er forhold omkring EU-samarbejdet, som man ikke også kan se her i Folketinget, og er det ikke rigtigt, at der forhandles om f.eks. finanslov eller beskæftigelse osv. i Danmark i nogle lukkede fora, en dør, der er lukket, hvor offentligheden ikke umiddelbart kan se, og kan det nu have sin rigtighed, og hvorfor så angribe det i EU osv.?

For os at se er det en umulig ting, man er ude i, det her med, at man forsøger at sammenligne nationale forhold og EU-forhold. Det er en umulig opgave, fordi vi i Danmark har et dybt forankret demokrati. Vi har en presse, som er meget, meget bevidst om, hvad der foregår hvor, som afdækker alle mulige hjørner, og selv bag de lukkede døre kan vi jo løbende se, at tingene alligevel ikke kan holdes.

Når vi kommer til EU-området, har vi at gøre med et helt andet samarbejde, et samarbejde primært mellem nationer, hvor vi ikke har en fælles presse, et fælles demokrati, en fælles offentlighed, hvor vi ikke har journalister, der på samme måde sikrer at få afdækket alle mulige hjørner. Vi har endda at gøre med et samarbejde, der samtidig tiltager sig stadig mere magt, der samtidig ønsker at blive udvidet med nye lande, og som derfor vil blive stadig mere lukket, medmindre vi får nogle regler, der sikrer det modsatte.

Det er altså det her demokratiske underskud, som vi kan se er i EU, og vi kan se, at det bliver større på trods af de tiltag, der er blevet iværksat tidligere. Det er baggrunden for, at vi støtter tiltag, der går i den anden retning.

Så nogle kommentarer til de enkelte forslag. Først om Forslag til folketingsbeslutning om aktindsigt og offentlighed i EU. Nu kan man selvfølgelig diskutere, om regeringen i formandskabsperioden kan nå at tage tingene op. Det er så en lille ting.

Men der er jo ingen tvivl om, som det også er nævnt i bemærkningerne, at én ting er det regelsæt, man har, noget helt andet er praksis. Hvis ikke vi vedblivende er opmærksomme på, hvor-

dan praksis udvikler sig, og hele tiden ud fra danske forudsætninger gør alt, hvad vi kan, alle de steder, vi kan, for at sikre, at de undtagelser fra offentlighed og retten til aktindsigt, som er i reglerne, ikke bliver udvidet, så er der en risiko her.

Derfor synes vi, det er meget fornuftigt, at man i virkeligheden her siger til regeringen: Kunne vi ikke arbejde videre for at fjerne indskrænkninger i og undtagelser fra aktindsigt? Er det ikke rimeligt, at EU-ombudsmanden hurtigere kan afgøre sager om afslag på ansøgninger om aktindsigt? Er det ikke fornuftigt, at der f.eks. er lige adgang for alle borgere til den samme aktindsigt i de samme dokumenter samtidig osv.? Det er jo fornuftige principper, som vi hele tiden bliver nødt til at presse på for at sikre også bliver udmøntet i den praksis, der er.

Kl. 16.25

Med hensyn til forslaget om lobbyister skal jeg blankt indrømme, at jeg tidligere har været skeptisk over for et enslydende forslag, og specielt når det drejer sig om det her i Danmark, føler vi ikke, at der er behov for et regelsæt, a la det her ud fra de ting, jeg nævnte før om åbenhed og demokrati og folkestyre og pressens bevågenhed. Men omvendt må vi også blankt erkende, at det er der i EU. Der er ingen som helst tvivl om, at det er lobbyisternes paradis. Den uigennemsigtighed, der hersker i EU, gør, at de lobbyister med stærke kapitalinteresser bagved, der ønsker at påvirke en sag, også har en utrolig stor mulighed for at gøre det.

Det her er jo bare i virkeligheden et beskedent skridt i retning af at få lidt ordnede forhold, som vi læser det. Det er jo ikke bare en ukritisk kopiering, som det blev nævnt før, af nogle regler, der gælder i USA. Det, der lægges op til i beslutningsforslaget, som vi læser det, er, at man skal have regler, der sikrer mindst samme kvalitet som det, der er sikret i USA. Det er jo ikke nødvendigvis bare det at kalkere, som det vist blev udtrykt, de regler, som gælder, til EU-forhold.

Med hensyn til forslaget om øget demokrati i EU's komiteer anerkender vi simpelt hen ikke det budskab, der har været fremme om, at det praktisk er umuligt. Vi bliver nødt til for ikke at blive overbebyrdet, for overhovedet at kunne overkomme lovgivningsarbejdet at lade nogle, ud fra dække af at det er rent administrativt, klare ærterne for os. Altså det går simpelt hen ikke. Tænk hvis man forestillede sig, at det bredte sig i Folketinget, så vi sagde, at vi ikke kan overkomme lovgivningsarbejdet, så vi må have nog-